

recibiendo luego del acusador la jura, (7) que non se mueve maliciosamente a acusar, mas que cree que aquel a quien acusa, que es en culpa, o que hizo aquel yerro de quel haze la acusacion. E despues desto (8) deve emplazar al acusado, e darle traslado de la demanda, señalándole plazo de veynte dias, (9) a que venga responder a ella.

Ante qual juez puede, o deve, ser hecha la acusacion.

Por todo yerro, o mal fecho, que algund ome faga, deve ser apremiado por el Jgador del lugar, do lo hizo, (1) que cumpla de derecho a los que lo acusan dello, maguer sea el malfechor de otra tierra. E si por au-

L. 2. tit. 16. lib. 8. Recop.

abito, in princ. dicentem, quod eadem forma solemnitas requiritur in inquisitione, quae in accusatione praeterquam in inscriptione subeat iudex, ejusdem debet esse naturae inquisitio, quod accusatio, L. 1. §. haec abito. ff. si quis testis. libe. esse ius. fua. & hoc placet Bar. ubi supra quantum ad hoc, ut inferatur locus, & tempus eodem modo, quia non debet in tanto crimine vagari, & limitari, & intelligit hoc ibi Barto. quantum feret inquisitio de speciali delicto, si tamen esset inquisitio generalis, tunc procederet opinio prima, per text. & ibi Inn. in cap. fin. de purg. cano. & idem vult Bar. in L. 1. col. 2. C. qui accus. non pos. & adde Ang. in dist. leg. libellorum, tenentem quod in inquisitione ferretur dicta solemnitas sequens Jac. Butr. & mihi satis placet dict. Bar. ne reo auferatur defensio. Quid autem si crimen opponatur per modum exceptionis? Vid. per Bar. post Dinum in L. 1. ff. de excep. & Ang. in dist. leg. libellorum, ubi concludit, quod si proponatur ad punitionem, veluti si obijcia contra praelatum electum, tunc quia instat accusationis habet, inferi debet locus, & tempus, alleg. C. ut circa. de elect. lib. 6. & clemens. constitutionem, de appella. si vero excipiatur solum ad repellendum, tunc non fit necessarium, alleg. cap. praesentium, de testi. lib. 6. & ita dicit fuisse iudicium le advocante, & vid. per Bart. in L. Prator edixit. ff. de injur. & in L. 2. §. si publico, in fin. ff. de adult. & nota bene, quod non purgabitur defectus libelli inepti in accusatione ex probationibus postea factis, sed reus absolvendus est, quia ineptus libellus non firmatur propter aptam probationem, Bal. in L. 1. in fin. ff. de jur. om. jud. Bart. in L. si praes. ff. de parr. tradit Dec. consil. 83. vol. 1. incipit in causa accusationis, & vid. Alex. dist. consil. 72. col. 3. & vid. quod circa hoc dicit Ang. Aret. in suo tract. maleficio. in parte inchoata, & falsa, in fin. & limita. ut per eum in parte emergentibus, & contingentibus.

Sed quid si ex forma decreti, vel statuti, vel commissionis proceditur summarie, tamen veritate inspecta: an tunc procedet libellus, & iudicium in criminalibus, non servata ista solemnitate? Alex. vult quod sic, consil. 6. 3. vol. incipit circa processum: quod si esset verum esset singulare propter, LL. hujus regni jobentes procedi summarie, & sola facti veritate inspecta, ut habetur in L. 11. tit. 1. lib. 3. ordin. reg. quae tamen leg. loquitur in civilibus, & forte in criminalibus tenendum esset contrarium: cum ista solemnitas non solum concernat quae sunt juris positivi, sed etiam defensionem: quae est de jure naturali, quae non videtur tolli per tale statutum, vel scripturum.

Sed an sufficiat hic contenta exprimere per relationem ad aliud? Dec. dist. consil. 83. col. 1. dicit, quod non, allegans Ang. in L. 1. ff. de libe. & postib. & alia Ang. tamen non loquitur in libello accusationis, & ex eius dictis innuitur sufficere, si constaret certum quid ex eo, ad quod fit relatio: facit, L. ass. toto, ff. de bare. insti. & nota quod in notoriis non requiritur ista solemnitas, gloss. in dist. autent. de exhiben. reis, in parte libellum, Bal. in L. cum fratre, C. de bis quib. ut indig. Sed an solemnitas hujus L. & dist. libellorum, locum habeat de aequitate canonica? And. Siculus in cap. dist. de judi. dicit, quod non, arg. illius text. & quod vidit Joan. de Ana. allegantem quosdam repentes in

cap. 1. de accus. qui ita tenebant allegat etiam Laurent. & Arch. tenere dictam opin. in §. libellorum, 2. quass. 8. ubi si recte inspicatur, hoc non dicit Arch. neque Laurent. qui super verb. illo, L. Jul. dicit haec verba hoc non est apponendum secundum canones, quia non requirunt has subtilitates extra de judic. delicti, & sic voluerunt dicere, quod exprimere, quod accusat, L. Jul. de adult. non est necessarium, secundum canones, imo neque secundum LL. secundum Angel. in dist. leg. libellorum, post princ. unde fatendum est, quod etiam secundum canones debet servari ista solemnitas, dicit tamen Socin. consil. 109. col. 3. incipit clarum est, in 3. vol. quod licet ita fit fatendum, si criminaliter agatur tamen si agatur civiliter non esset necessarium, alleg. pro casu text. in cap. cum dilectus, de ordin. cog. vide ibi per eum, nam & hoc quod dicit, si agatur civiliter, videtur contra text. in cap. tue, de proba. & ibi Cardin. & Joan. de Imo. notant. & saltem quando ex delicto d. retur actio civilis famosa: videtur quod debeat servari ista solemnitas, L. sed si ex dolo, §. fin. & ibi Bart. cum L. sequent. ff. de dolo, & vid. LL. 10. & 11. & 12. tit. 9. part. 4. & per Bal. in cap. 1. in princ. col. 4. & 5. quib. mod. seu. am. qui dicit, quod si reus cum civiliter agatur de crimine petit ad locum, & mensum, debet ad ei, si tamen non petat, procedit libellus, & ibi respondet ad d. L. item exigit, ff. de dolo, & ad d. cap. tua, de procu. vid. ibi per eum qui loquitur practis notabiliter, & eius dicta credo servarentur in factis, & adde quae dixi in L. 13. tit. 9. 4. part. his etiam adde Ang. Aret. in tract. maleficio. in parte in platea communis, col. 3. ubi dicit quod in actione, L. aquilia, non est locus, nec tempus inferendum secundum Bar. in L. nerrarius, ff. ad L. aquil. quia damnatus, L. aquilia, vel quod metus causa, vel ex edicto unde vi. non est infamia, gloss. & Bart. in L. 1. in princ. ff. de infam. ex quo colliges responsum ad cap. cum dilectus, de ordine cog. quem pro se allegat Socius.

(7) La jura. Nota hic expressum quod debeat in accusatione fieri ista iuramentum, nam de jure communi, ut dicit Alber. in dist. L. libellorum, col. 3. hoc non reperiebatur expressum, sed ex generali consuetudine dicit praestari, ut & not. gloss. in cap. si duo viri, 35. quass. 6. & facit cap. ut circa de electio. lib. 6. & adde Ange. Aret. in parte necnon ad querelam, col. 1. in tract. maleficio.

(8) Despues desto. Nota quod non exigit haec leg. subscriptionem ad poenam talionis, non enim est in usu, ut dicit Alber. in dist. L. libellorum, col. 3. vid. quae dixi in d. L. 13. tit. 9. part. 4. vide etiam quod neque haec leg. exigit fidejussorem de prosequenda accusatione quod nota propter id quod dicebat Aret. in d. tract. in parte neque non ad querelam, col. 2.

(9) Veynte dias. Sumptum est ex summa Azo. C. eod. in summa, col. 2.

Ubi quis delinquit ibi tenetur accusatori responde- re, & non alibi, nisi alibi accusatus sine exceptione respondeat, vel in loco domicilio, vel ubi majorem partem bonorum haberet acquireret, aut si videret locum in locum, fugiens latitando, tunc enim potest ubi reperitur, accusari, & si contra eum probetur, vel sit confessus punietur. Hoc dicit.

(1) Do lo fixo. Concord. cum L. fin. ff. eod. & L. si cui,

tura, el que ouiesse fecho el yerro en vn lugar, fuesse despues fallado en otro, e lo acullasen Partida VII.

y delante del Jgdador do lo fallassen, si el respondiesse ante el (2) a la acusacion, non ponien.

cui, §. idem imperator. eod. tit. & cum L. praes. 2. ff. de offic. pref. & ff. de noxa. L. fin. & cum aut. qua in Provincia, C. ubi de crimi. agi. oportet, & L. 1. C. ubi senat. vel clari. & cap. postulasti, & cap. fin. de foro compe. & locus delicti dicitur potissimum forum ipsius delinquentis, secundum Bal. in L. de quibus, ff. de legi. quass. 5. per text. in autent. at nulli iudicum, §. si quis vero comprehensorum, col. 9. non autem ratione delicti efficitur proprie subditus, licet efficiatur de foro, gloss. notab. in cap. nuper, de senten. excom. & in clement. 1. de foro compe. & maleficio. commiss. in districta civitatis puniri debet per potestatem, vel redorem illius civitatis, cujus est districtus, L. 1. & ibi Bal. C. ubi de posse. agi. oportet.

Quid autem si delictum committitur in civitate alteri federata? Vide per Bar. & ibi additio, in L. non dubio, ff. de capti. ubi bonus text. de cujus intellectu vid. Bal. in L. excoctorem, col. 8. versic. sed quero quid de civitatibus confederatis, C. de exec. rei judi.

Et quid si dubitatur de loco delicti an fuerit intra, vel extra territorium? Vid. Bar. in L. 1. §. cum urbem, ff. de offic. praes. urb. referentem Innoc. in cap. super literis, de rescrip.

Quid autem si reus fuit contumax, & post condemnationem factam per iudicem territorii apponitur per eum, quod non fuit commissum in territorio? Vid. per Bar. in L. licet, col. pen. versic. sed hic quero de tali quass. C. de procu. qui dicit, quod ex sententia est inducta quaedam praesumptio quae transfert eum probandi in reum, & sic ibi incubit onus probandi, quae tamen obijctio, si fuerat opposita a prin. accusator, vel inquisitor debebat probare de territorio, & sic aequiparatur contumax, & sponte procedens, vid. ibi quia est menti tenendum ad istam L. inf. in sequenti disto.

Quid autem si Archiepiscopus delinquit in Diocesi suffraganei sui? Inn. & communiter Doct. in cap. cum inferior, de major. & obedi. tenent quod non possit puniri a suffraganeo, etiam si esset Episcopus, qui haberet duos Episcopatus unum eorum ex dispensatione, & idem tenet Arch. in cap. 2. de consi. in 6. in hoc tamen disto, quando Episcopus habet alium Episcopatum ex dispensatione, qui non est de Metropoli, contrarium tenet Abb. in d. cap. cum inferior. & dist. Abb. favet Feli. ibi col. 1. & 2. relinquunt tamen cogitandum, quia punctus est disputabilis: vid. ibi per eos, & per Maria. Soc. in cap. 1. de rapto. qui in hoc adheret opin. Abb. cui etiam opin. adheret And. Sicul. in add. ad Bal. in d. autent. quae in Provincia, delegatus etiam iudex a Principe, si delinquit in territorio ordinarii, puniri potest ab ordinario, vid. per Ci. & Doct. in dist. autent. quae in Provincia.

Sed an possit eum punire ratione sententiae, quam in causa delegata protulit iniuste? Cyn. vult quod sic, in dist. autent. sed Pe. de Ancha. in repe. cap. postulasti, de foro compe. in 6. contrarium tenet, quod ratione iniustae sententiae simpliciter non possit, etiam finita delegatione conveniri coram ordinario, quia soli deleganti tenetur delegatus de hoc rationem reddere, si vero conveniatur ratione fraudis, & doli pura quia dicitur corruptus pecunia, vel per fraudem, & sordes pronunciare, tunc poterit per L. si quis libertatem, ff. de peti. ha. & L. si duo patroni, §. idem Julianus, ff. de jur. ju. Quid autem si sint duo domini ejusdem loci supergentes pari imperio, & unus eorum delinquat, an possit puniri ab alio? Ang. in L. est receptum, ff. de jurisd. om. jud. dicit, quod sic, quia intelligitur eo ipso fuisse summittere jurisdictioni, & imperio condomini contra Ang. tamen in hoc tenet ibi Pau. de Cast. & sequitur eum Alex. allegans copiose, & Feli. in dist. cap. cum in-

ferior, col. 1. par enim in parem, non habet imperium, cap. innovat, de elect. & duobus procuratoribus simul datis, unus non potest agere contra alium, L. qui duos, ff. de procura. nam, & alius intumescit, eum videt per comparem se comprehendi, L. haeres per servum, ff. de acqui. here. & ubi pares contendunt ad invicem recurritur ad Principem, L. si duo, ff. de re jud. L. in offerendis, C. de appella. nec obstat, quod Romulus punivit Remum delinquentem, licet essent consortes: quia Romulus forte obtinuit imperium, vi. per Bar. in L. si quis violaverit, ff. de verbor. divisio. & in L. inter tatorum, ff. de admini. tuto. per Maria. in dist. cap. postulasti, col. 3.

Quid autem si delictum committitur in territorio communi utriusque civitatis, vid. per Bal. in L. unica, col. 7. C. de conse. ubi concludit quod praevientis per citationem erit cognitio, vid. ibi per eum, & quod idem Bald. notat in L. 1. versic. in initio, pen. col. versic. quod si sit in consilio, & testes nesciunt distinguere, ff. de offic. praes. urb. & quia ista materia est latissima in qua fiunt multae quaestiones, vid. de eis per Abb. in dist. cap. fin. col. 6. & 7. & per Maria. Socin. late in dist. cap. postulasti, quia tamen multa ex praedictis per eos non reperies hic infervi, quae sunt notabilia, adde etiam quod notat Bal. in L. 2. C. ubi de crimi. agi. oportet. & Nico. de Neapo. in dist. leg. jurisperito, ff. de exc. tutu. & Ang. Aret. in tract. maleficio, in parte neque non ad querelam, col. 6. Bal. in L. si plures, col. 5. C. de condi. infero. Abb. in cap. cum inter, de consueto, & in cap. 1. de praesumpto. & Bal. in L. si quis non dicam rapere, col. 4. C. de Episc. & Cleric. & in L. C. de eunuch. & in §. injuria, col. 3. de pace jur. firm. & Bar. in L. libellorum, ff. de accus. & in L. si amicus, §. 1. ff. de adult.

(2) Respondiesse ante el. Et sic in criminalibus, ut hic vides fit prorogatio jurisdictionis, adde L. 1. cum gloss. ibi in verb. inchoata, C. ubi de crimi. agi. oportet, de quo, & per gloss. & Doct. in L. 1. ff. de judi. & per Bal. in L. si, qui ex consensu, C. de Episc. aud. & in L. 1. C. de juris. om. judic. & per Doct. in L. magistratibus, ff. de juris. om. jud. & tene menti ista L. quae in hoc approbat opi. Azo. C. ubi de crimi. agi. oportet, in sum. & reprobat opi. Specul. in tit. de comp. judi. adi. §. 1. versic. sed nunquid in iudicem, col. 7. approbat etiam ista L. opinio. Gandini. in suo tracta. maleficio. sub rubr. ubi puniatur delinquens, & dicit Ang. in L. 1. in princ. ff. de conse. quod per confessionem rei, quam facit coram iudice incompetenti, alias habente merum imperium, videtur prorogata jurisdictionis, & idem tenet Angel. Aret. in suo tracta. maleficio. in parte comparent in dist. inquisiti, & consuetud. totum; & satis probatur in ista L. adverte tamen quod in iudicio inquisitionis, non fieret ista prorogatio, ut notat Bal. in L. 1. in fin. C. ubi de crimi. agi. oportet, & in L. 1. C. de fisa, in versic. & advertet. Dec. in cap. ad si Clerici de judi. in princ. in col. 2. an autem de loco ad locum possit fieri prorogatio in criminalibus, Bal. in dist. leg. 1. C. de jurisd. som. jud. vult quod non, contrarium tamen tenet Alber. in L. praes. Provinciae, 1. ff. de offic. praes. post Guido de Suza ex eo, quia non omnino redigitur ad instar privati, sed tamen est privatus exercitio jurisdictionis, limita tamen istam leg. disponentem, de prorogatione in criminalibus, quando fieret in iudicem habentem merum imperium ad cognoscendum de causis criminalibus, prout voluit gloss. in dist. leg. 1. & declarat ibi Ang. col. fin. Secus vero si non haberet: ut notat gloss. in L. inter convenientes, ff. ad munici. Item limita, & intelligit, quando fieret prorogatio dolose, ut inveniat iudicem sibi gratiosum, quia tunc non tenet L. 3. ff. de praeva. Ang. in dist. leg. 1. & vult etiam Bal. in L. si qui ex consensu, col. 2. versic. revoco igitur, C. de Episc. aud.

niendo ante si alguna defension, (3) si la auia; dende en adelante, tenuto es de seguir (4) el pleyto ante el, fasta que sea acabado; maguer el fuesse de otro lugar, e se pudiera escusar con derecho, e de responder ante el, ante que respondiessse a la acusacion. Otrofi dezimos, que puede ser acusado el mal fechor delante del Judgador del lugar do fiziere el su morada, (5) o delante de aquel do ouiesse la mayor parte de sus bienes, (6) maguer el acusado ouiesse fecho el yerro en otra parte. E si aquel que fizo el yerro fuesse ome que anduiesse fuyendo de vn lugar a otro, (7) de manera, que lo non pudiesse fallar do fizo el mal fecho, nin do ha la mayor morada; estonce este, en qualquier lugar do lo fallaren, lo pueden acusar, e es tenuto de responder a la acusacion; e puedenle dar pena segund mandan las leyes, si le fue-

re prouado el yerro, o lo conociere el mesmo. Mas en otro lugar, (8) si non aquellos que de suso diximos, non es tenuto el acusado de responder a la acusacion que fazen del, si non quisiere.

L E Y XVI.

En que manera deve el acusado responder a la Acusacion, que fazen contra el.

Pves quel acusado aya recebido traslado de la acusacion, e que le aya el Juez senalado dia a que venga responder, ante que responda, puede poner defension (1) ante si, para desechar al acusador, o otra, si la ouiere atal que pueda valer segun derecho. E si tal defension non pusiere ante si, tenuto es de responder en todas guias a la acusacion, si, o non, (2) al plazo que le fuesse puesto. E de que ouiere respondido, si el yerro sobre que fue acu-

aud. Item limita quando causa criminalis effect super re feudali, cujus cognitio pertinet ad dominum feudi: nam tunc invito, vel ignorante domino feudi non potest prorogari alterius iudicis iurisdictione: ut tradit notabiliter Andr. de Ier. in §. praterea, si inter duos, col. 6. & 7. de probi. siud. alie. per Frederic. Socin. consil. 87. col. 2. de versis. secunda ratio, in 3. volum. & vult Angel. in dist. leg. 1. col. 3. versis. an autem Paduanus, & col. fin. Item limita, nisi talis prorogatio fieret in iudicem alterius Regni, & territorii, nam tunc non potest fieri, & ita intelligo, que notat Bald. in dist. leg. si ex consensu, ibi brevier ego teneo, & Joan. Fab. ibidem, & Ang. in dist. leg. 1. col. fin. si tamen omnes iudices essent sub eodem regno, & dolus cessare, fieri possit prorogatio, ut aperit in ista leg. partitarum dicitur.

(3) Alguna defension. De dilatoris dicit, ad exclusionem iudicii, quod non sit de iurisdictione illius iudicis, scilicet, ut in casu huius leg. & adverte quod intelligi debet ista L. de eo, qui sciebat re non subiectum: seu non esse de foro iudicis cognoscens, nam si putaret se esse subiectum non videtur prorogare, & nulla esset sententia, L. 1. & 2. C. si a non comp. iud. & tenet Azo. C. ubi de crimi. agi. epor. in sum.

(4) Es de seguir. Sed an iudex proprius tenebitur habere ratam talem prorogationem in criminalibus, ita quod super crimine illo non procedat. Joan. Andr. in addi. ad Spec. tit. de comp. iudic. aditio. §. 1. col. 7. in versis. sed nunquid in iudicem alterius iurisdictionis, in additione super parte sententia, refert Guilielm. de Suza, dicentem, quod si tale est crimen, de quo iudex possit inquirere, non tenebitur habere ratam, nec per factum delinquentis impeditur ipsius officium: in aliis vero criminalibus ex quo accusans, & accusatus sponte sub alio iudice litigant, ipse ordinarius conquiescet, & cum hoc transit Joan. Andr. limitans inter Clericos non procedere istam questionem qui sine consensu Episcopi prorogare non possunt, cap. signifi. offi. de foro compe.

(5) Su morada. Concord. cum dist. leg. 1. C. ubi de crimi. agi. epor. L. legatorum, §. sed eos, & §. si quis, ff. de inter, & rel. sed an iudex originis, vel domicilii, possit procedere per inquisitionem ad punitionem delicti commissi extra domicilium, seu iurisdictionem suam? Gandinus in tracta. malefactorum ultimo fo. tenet quod non, Ang. etiam Arer. refert circa hoc opiniones contrarias in suo tracta. malef. in parte hac quedam inquisitio. col. pen. ubi dicit quod secutus est opinioem, quod possit, ut maleficia puniantur, & vid. ibi additio, & per Bar. post Cinum in L. 1. C. de sum. Trin. & fid. catb. vlti. fo. & Bald. ibidem, col. 12. cum sequent.

(6) De sui bienes. Not. hoc, & adde, L. 2. C. ubi sena, vel clar. & glof. in cap. dilectus filius de rscript. & intellige-

rem cum ibi delinquens reperitur, ex his que dixi in L. 3. tit. 2. 3. part. & vide in glof. final. Gandinus vero sub rubri. ubi puniatur delinquens, intelligit hoc dicens, & nota quod quis dicitur habere domicilium, ubi habet maiorem partem fortunarum suarum, & larem suum.

(7) A otro. De vagabundo loquitur, & nota ad ea que gloss. & Doct. dicunt in dist. leg. 1. & 2. C. ubi de crim. agi. epor. & adde L. 3. tit. 2. part. 3. & gloss. in L. 4. §. prater, ff. de damno iniur. & ibi Bart. in fin. Abb. in cap. fin. 7. & 8. col. de foro comp. Joann. de Pla. in L. generali. C. de decurio, lib. 10. & in L. unica, C. de colo. tracem. lib. 11. & in L. 1. de tyro. lib. 12. & Bald. in L. fin. C. de pres. longi tempo. & dicit Ang. in dist. leg. 1. quod cum habes unum malefactorem notorium qui tamen non in tuo territorio deliquit, si vis facere cum mori facias, quod confiteatur se vagabundum: hoc tamen dicit non facias ad pompam, sed cum tua conscientia hoc dicitur.

(8) En otro lugar. Et sic extra locum delicti, vel domicilii, vel prorogate iurisdictionis, vel quando quis est vagabundus non potest accusari: ut hic habes, vel ubi habet maiorem partem fortunarum suarum, ut supra dixi, qui forte casus fuit positus propter id, quod habetur in L. 2. C. ubi de crimi. agi. epor. de eo qui assidue in aliquo loco conversatur, quod Ang. ibi intelligebat de conversatione per decennium, minoris enim temporis conversatio non ligat conversantem illi foro, secundum Cyn. in L. 2. C. ubi sena. vel cla. vel dic quod iste casus de habente maiorem partem bonorum in aliquo loco, addatur in ista leg. & intelligi ut superius dixi, & ille casus de assidue conversante, licet non ponatur hic, includatur sub eo, de fixiere su morada, dicto superius, Ang. tamen ubi supra ponit istum, ut diversum, vide ibi per eum.

L E X XVII.

Debet accusatus respondere in termino ei prefixo ad respondendum, & contestari, nisi habeat aliquas contrajudicem, vel contra accusatorem exceptiones, & facta responsione faciet eum iudex per milites, vel alios custodiri, aut in carcere moderato, secundum statum personarum, poni, aut custodiri, nec detur fideiussoribus. Hoc dicit.

(1) Defension. De dilatoris dicit, ut sequitur, & concord. cum L. si maritus, §. prescriptioes, ff. de adult. & C. ead. L. adulterium, vid. Azo. C. eod. in summa, col. 2. debent enim hae dilatoriae ante litem contestatam opponi: ut hic, & in dictis iuribus: & in cap. inter Monasterium, de re iud. & dixi supr. cod. L. 4.

(2) Si, o non. Sic fit lites contestatio, ut hic, & in L. 3. tit. 10. 3. part. ubi vid. que dixi, & habes hic, quod

fado es de tal natura; que si le fuere prouado, que deve recebir muerte, o perder miembro, o recebir otra pena en el cuerpo, el Judgador deve catar, que el acusado sea guardado (3) de manera que se pueda cumplir en el la justicia; dandolo a Caualleros, o a otros omes, que lo guarden, (4) o metiendolo en la carcel, donde pueda ser bien guardado; todavia catando, que le den tal prision, o guarda, segun que el ome fuere. Ca, en tal caso como este, non deve ser dado sobre fiador, (5) en ninguna guisa. E la manera en que deve responder el acusado a la acusacion que le fazen, diximos mas lleneramente en la tercera Partida deste libro, en el Titulo del Demandado.

dador, e del Demandado, en las leyes que fابلan en esta razon.

L E Y XVII.

Como el Judgador deve yr adelante por el pleyto de la Acufacion, si alguna de las partes non viniere al plazo.

Non viniendo el acusado al plazo que le fue puesto para responder a la acusacion, deve el Juez passar contra el, segun dizen las leyes (1) del Titulo de los Emplazamientos. E si por aventura viniessse el acusado, e el acusador non pareciesse, (2) nin viniessse al plazo, el Judgador le puede poner pena de pecho, (3) segund su aluedrio, e fazerlo emplazar de ca-

quod lis debet contestari in criminalibus: adde, L. si qui reus, ff. de pub. iud. & L. 2. ff. de adult. versis, qui hoc dicit, & §. si publico, & vid. de ista contestatione in criminalibus in extravaganti ad reprimendum, ubi Bar. super verbo contestata: & ex probationibus factis lite non contestata, non potest accusatus damnari. Bal. in L. si magnum, C. qui accus. non pos. Quid autem si reus praesens nolit litem contestari? Vide per Bal. in L. 1. col. 9. C. qui accusa. non pos. & per Bar. ubi supra, & in L. non videtur se defendere, ff. de reg. jur. & quod notat Bal. in aubent. at qui senal. col. fin. C. quomodo, & quando iudex, & quid si accusatus de homicidio comparet, & opponit exceptionem declinatoriam, iudex tamen dicit: amice responde libello, & contestetur litem salvis exceptionibus tuis in hoc artic. Bar. in L. preceptorias, col. 4. C. sentent. res. non pos. dicit, quod non potest cogi tunc litem contestari: quia lite contestata debet stare in carcere, quia tunc inter reos recipitur: quod limitat quando itatum potest probare declinatoriam, alioquin cogitur litem contestari salvis exceptionibus: allegat gloss. notabilem, in L. nam, & postea, in princ. ff. de iurjur. & dicit hoc menti tenendum.

(3) Guardado. Adde L. Divus, ff. de custo. reo. & L. 4. §. 6. tit. 29. ead. part. ubi latius de hoc.

(4) Omes que lo guarden. Hi dicuntur commentarienses, habes hic quod licet sit casus ubi quis non potest relaxari sub fideiussoribus, quia pena est corporalis, poterit tamen relaxari sub custodiis commentariensibus quos vulgo dicimus, fadores carceleros, & adde, L. 1. ff. de custo. reo. de qua ista supra est, & C. ead. L. ad commentariensem, ubi Cyn. & Sylve. si tamen scelus esset grave, tunc hoc deberet fieri: sed in carcere, & vinculis detinendus esset, ut habetur in dist. leg. 1. ad quod adde que in hoc tradit Roderic. Suarez, in ultima repetitio. legum fori cum tractat. de fideiussore in causa criminali, fol. 7. qui dicit securiore praedictam esse ne istud fiat nisi iam publicatis attestacionibus, & ita quod iam verum, vel praesumptivum constet de innocentia accusati, & allegat ad hoc quandam legem Toleti. de custodia tamen in qua debet poni nobilis, vid. L. 4. tit. 29. infra ead. part.

(5) Sobre fiador. Habes hic quod non est relaxandus reus sub fideiussoribus quando crimen est tale quod veniit imponenda pena corporalis: adde, L. Divus pius, ff. de custo. reo. & quae dico in L. 10. tit. 29. infra ead. part. & an cum imponitur pro maleficio pena pecuniaria, & in defectum pena corporalis reus debeat laxari datus fideiussoribus: tangit Bir. in L. item liberatur, §. qui paratus, ff. quibus mod. pig. vel hypo. solvi. & dicit quod si statutum dicit quod condemnatur in certa quantitate, quam si non poterit solvere amputetur sibi pes: unc datus fideiussor, si idoneis, debet relaxari, dum tamen sit fideiussor, qui non habet bona verisimilit. peritura: ut vid. statutum dicit quod condemnatur in certa quantitate, quam si non solverit amputetur sibi

pes: tunc non debet relaxari sub fideiussoribus, quia possit esse quod neque ipsi fideiussores solverent, quando sunt locupletiores, vid. ibi latius per eum, & vide etiam de hoc per Bal. in L. data opera, col. 6. C. qui accus. non pos. ubi dicit quod si statutum dicit quod homicidia condemnentur in centum, & si non solverit, infra decem dies decapitetur, vel perdat manum, quod istud malefium, dicitur capitale atenta aptitudine, & potentialitate, & non est relaxandus reus, fideiussoribus, quia in dubio semper iudex debet facere, & quod securus est: & vid. ibi per eum disputantem, an haec pena secundaria sit pena maleficia, vel contemptus, & adde, & vid. per eundem Bal. in L. reus, col. 3. C. de accus. & vide de istis per Angel. Arer. in tract. malef. in parte quas si non solverit amputetur sibi manus dextra, in fin. & in locis ubi se remittit ibidem in eodem tractatu. Si vero crimen non sit ita magnum, ex quo veniat imponenda pena corporalis, seu corporis afflictiva: relaxatur fideiussoribus: ut hic innuitur: & habetur in dist. leg. Divus: & in L. si quis reum, ff. de custo. reo. tradit Angel. Arer. ubi vid. in tract. malefactorum, in parte summa publica, 12. & 13. col. & col. 17. & in parte pro quibus Antonius fideiussit: ubi, & vid. an unus pro alio possit fideiubere, & qualiter fideiussor debeat concipi, & quomodo teneatur iudex qui non relaxat reum sub fideiussoribus: & ibidem quod caute faciet iudex affumens approbatores istorum fideiussorum, & adverte quod capus de mandato Regis non debet relaxari fideiussoribus, nisi mandetur a Rege, L. 2. tit. 18. 3. part. ex quo infero ibidem esse, si caperetur per liceras requisitorias alterius iudicis.

L E X XVII.

Accusato comparente, si non compareat accusator, arbitrarie puniatur pecuniariter, & si citatus non comparet, absolvitur reus ab instantia iudicii: nec potest ipse amplius accusare eum, & solvet expensas, & interesse & insuper Regi quinque libras auri: & dabitur pro infami: quia deservit accusationem sine licentia iudicis, accusato vero non comparente proceditur contra eum iuxta tenorem legum, supra 3. part. tit. 7. Hoc dicit.

(1) Las leyes. Vide etiam in L. 7. tit. 8. 3. part. (2) Non pareciesse. Concord. cum L. qui crimen, & L. sea, C. qui accus. non pos. & L. 2. C. ad Turpi. & L. praeparacionis, §. fin. ff. de praeratic. & tene menti, & nota praedictam huius, leg. quod liter debet procedi contra accusatorem absentem per contumaciam: nam gloss. & Doct. vario modo in hoc loquuntur prout videre poteris per Spec. tit. de accusatione, §. 5. tractandum est, & per gloss. Bart. & Doct. in L. inter accusatorem, ff. de publi. iud. & in L. qui crimen, C. qui accusa. non pos.

(3) Pena de pecho. Ista L. videtur intelligere, L. qui crimen, C. qui accus. non pos. de qua habet ortum, quod illa puniatio extra ordinem, de qua ibi procedat propter contumaciam accusatoris: non comparentis in termino primo praefixo, in quo tam accusatus, quam accusator debeant

Hic loco que
accusatoe non
comperente ad
L. 4. prosequi
tit. 10.
lib. 8. Dam acu
Recap. sation em
L. 10. Rem am
tit. 24. lib. 8.
Recap. sation ab
solvere ab im
tancia iudici
procipit. ho
die correcte
er per b. s. m.
lo. lib. 8. eo pena
Leg. 10. tit. 12.
cod. lib. Rec.
quibus etiam
sine accusato
re procedere
et punire reg
iudicibus pro
cipit. nisi ca
tu carceri ibi
comperit. vide
Damm in d
Concord. tit. a
lib. 8. 31.

Aut. 2. tit. 2. 4. lib. 2. Recop.

bo, (4) señalándole plazo a que venga a seguir su acusacion: e si a este plazo (5) non viniere, nin se embiare escufar (6) por alguna razon derecha, deue el Judgador dar por quitto (7) al acusado, quanto en razon de la demanda que auia contra el aquel que lo acuso; e fazer pechar al acufador todas las despenfas, (8) e los menoscabos, que vinieron al acufado por razon de la acusacion: e dende en adelante, nunca deue fer oydo sobre aquel acufamiento. E ann mas, deue pechar a la Camara del Rey cinco libras de oro, (9) e fer dado por enfama-

beant comparere: pena vero Turpiliani, & alia procedant, quando monitus iterum, in secundo citationis termino non comparuit ad prosequendum accusationem: gloss. tamen, & Doct. intelligunt, dist. leg. quod pena extraordinaria concurat eodem tempore cum alia, vid. per Saly. in dist. leg. qui crimen, & tene menti istam leg. partitatum volentem, quod pena extra ordinem non concurrat cum pena Turpiliani, ne pro eodem delicto duplex pena infligatur: ut tradebat Spec. tit. de accusatio. §. 5. tractandum, col. 2. quod tamen limitari posset nisi aliqua qualitas aggravaret contumaciam, ut utraque pena concurrat: ut declarat Saly. in dist. leg. qui crimen, col. 3. versic. ego credo.

(4) De cabo. Nota ergo accusatorem citandum, priusquam reus absolatur, & si accusator fuerit contumax, in non comprehendendo in termino prefixo accusato: ut hinc & in dist. leg. qui crimen, & §. 5. quod fin. cap. epiphanium, Spec. ubi supra, in princ. & in cap. licet, ubi Abb. ead. tit. vide Bal. in L. si accusatoribus, A. notabi. C. ead.

(5) Placo. Sufficit ergo unica citatio, cujus contrarium communiter gloss. & Doct. dicunt in dist. leg. inter accusatorem, & in dist. leg. qui crimen. & cum hic non exprimat quod intervallum, seu terminum debeat habere ista citatio, videtur quod hoc relinquatur arbitrio iudicis: & sic erunt sublatæ opiniones diversæ, quæ in hoc erant, nam aliqui dicebant, quod unus diei, alii quod trium dierum alii quod triginta, & requirebant plura edicta, seu plures citationes: ut videbis in locis supra allegatis, debet tamen talis unica citatio esse preceptoria, cum assignatione dierum pro quolibet intervallo ex tribus ut moris est, & ita leg. reducetur ad concordiam cum iuribus antiquis, & dictis Gloss. & Doct.

(6) Escufar. Concordat cum d. leg. inter accusatorem.

(7) Por quitto. Ab instantia iudicis intellige, ut statim videtur subiicere, & declarat Abb. in cap. licet, super gloss. 1. de accusat. & imponetur accusatori silentium, ut ibidem habetur in dist. cap. licet, & infra in ista leg.

(8) Despenfas. Concordat cum dist. leg. qui crimen, & vide ibi notabiliter per Saly.

(9) De oro. Hæc est pena Turpiliani, L. 3. in fin. ff. de prava. quæ habet locum, non solum quando quis desistit expresse, & manifestè, ut in leg. 1. §. si quis autem, ff. ad Turpil. sed etiam quando sibi statuitur terminus ad prosequendum accusationem: & non prosequitur, videtur enim tacite desistere, & punitur ista pena, L. si ea, C. qui accus. non poss. & hic, quia supra dixit, quod fuit citatus accusator ad prosequendum. Si vero citatio non fieret ad prosequendum, sed ut veniat ad causam agendam: & non venit, tunc punitur pena Turpiliani, sed extra ordinem arbitrio iudicantis, & reficit sumptus, ut in dist. leg. qui crimen, ita distinguit Bar. in d. §. si quis autem, & Ang. in d. leg. qui crimen, ego tamen non bene percipio quid inter sit citationem ad causam agendam, vel prosequendam, videtur enim imponi L. verbis, & non rebus, contra leg. 1. C. communia de leg. unde utroque casu crederem esse idem, & procedere huius L. dispositionem. Ang. tamen motus

do (10) para siempre: porque non siguió la acusacion que auia comenzado, e la delamparo sin otorgamiento del Juegador.

L E Y XVIII.

Como puede el Juegador fazer recabdar el acufado, si fuere en otra tierra.

Vyendose del lugar algun ome, despues que fuessse acufado, sin licencia del Juegador, que lo podria apremiar en alguna de las maneras (1) que diximos en las leyes ante desta; o si fuessse rebelde, (2) e non quisiessse venir a la acusacion, a responder al plazo que le fue puesto;

Leg. 2. tit. 16. lib. 8. Recop. L. 7. tit. 3. lib. 8. Recop.

Jarexa

tit. 1. re. sol. 2. eo. n. 65.

fuit ex d. leg. qui crimen, ubi ponitur citationem factam fuit ad causam agendam. Bart. tamen in d. §. si quis autem, non posuit istud ad causam agendam, sed dicit, quod fuit citatus, & non venit unde didum ejus debet intelligi, quando accusator fuit citatus, ut veniret ad iudicium non dicto: ut veniret ad prosequendum, vel agendum causam: & isto casu posset salvari ejus didum: & sic quod refert, an citetur ad certum articulum, seu simpliciter, an vero citetur ad prosecutionem accusationis, seu ad agendum causam accusationis: tu cum habueris majus oquum, latius considera, vides etiam hic quod desistens ab accusatione ante litem contestatam incidit in Turpilianum, & nimirum, quia reus jam fuerat citatus, vide per Bart. in leg. questum, ff. ad Turpil. per Angel. & Aret. in tractat. malef. in parte neque non ad querelam, 19. col. per Abb. in dist. cap. licet de accusa.

(10) Enfamado. Adde L. 2. C. ad Turpil.

L E X XVIII.

Post accusationem sine licentia iudicis fugiens acufatus, nec volens usque ad finem prosequi litem, potest ubicumque infra Regis Dominium capi, & ad locum accusationis deduci suo accusatori responsurus, & de jure completurus. Hoc dicit.

(1) Maneras. Ex hoc verbo nota, quod non solum debet fieri remissio delinquenti ad iudicem loci, ubi deliquit, sed etiam ad iudicem domicili, vel prorogate jurisdictionis, iuxta ea, quæ habentur in leg. 15. supra ead. & tene menti: quia LL. juris communis in hoc de remissione disponentes, ut est L. si cui, §. cum sacrilegium, ff. de accusa. & §. si quis vero comprehensurum, in authent. ut nulli iudicium, loquuntur de remissione ad locum delicti, & hoc nota: quia Bald. in leg. executorem, col. 7. C. de execut. rer. jud. simpliciter dicit, quod licet delinquentis tria sortitur tribunalia, locum, scilicet delicti, & locum domicili, & locum originis: non tamen potest iudex originis, vel domicili petere, quod sibi remittatur malefactor, licet iudex delicti sit, & est ratio differentie, secundum eum, quia illam jurisdictionem offendit, ubi deliquit, reliquæ non procedunt ratione offensa, sed quia solum interest eorum purgare territorium suum à malis hominibus, L. congruit, ff. de offic. pref. L. ista partitatum vult contra, & appetius L. 1. tituli. 29. eadem partit. idè tene menti.

(2) Rebelde. Ex isto verbo cum sequentibus, & ex text. in d. §. si quis comprehensurum, colligitur, quod quis non potest capi, nisi primo citetur, quod Angel. reputat notandum ibidem, & limitat nisi inventur in flagranti crimine: & tunc, ut ad iudicem ducatur, L. capite §. ff. de adul. L. interdum. §. qui furem, ff. de iur. & authent. ut iudices sine quoquo iustria. §. necessitatem, tu etiam limita, quando crimen sit tale cuius pena sit corporis afflictiva ubi timeat ne verbali citatione præcedente consensu criminis fugam arripere, quia tunc iudices informatione prius à testibus habita, sine aliqua citatione verbali mittunt ad capiendum reum, quæ

o si viniessse a responder al plazo, e despues que oxiessse respuesto lo fuessse, (3) que non quisiessse seguir el pleyto fasta que fuessse acabado; e mandamos, que en qualquier lugar de nuestro Señorío (4) que lo fallaren despues a este atal, que assi anduuiere fuyendo, que lo puedan recabdar, & a aduzir (6) delante del Juegador do fuere acufado, o ante quien començo el pley-

to, para hazer derecho ante el a los que lo acufaron.

L E Y XIX.

Como deue el acufador lluar adelante la Acufacion que fizo, e como la puede delamparar.

Ciertas, e señaladas (1) cosas son, en que el acufador non puede delamparar, nin quitar, la acusacion (2) que ouiere fecho, maguer

quæ practica probatur in leg. 2. C. de exhib. reis, ubi per Saly. & per eundem, in leg. absentem, col. 2. quest. 3. C. de accu. tradit etiam Angel. Aret. in tractat. malefactorum, in parte, iudex commissit, quod Cujas prædictus, & alii iniquitè citarentur, & tu adde L. 1. tit. 29. infra ead. part.

(3) Se fuisse. Nota recentem à iudicio sine iudicis licentia, ita esse contumacem, ac si non veniret, adde cap. 1. 8. quest. 5. & quod habetur in cap. 1. de iudi. & vide, quæ notat Abb. in cap. consuluit de offi. dele. & per Bart. & Jaf. in leg. qui ante Calendas, ff. de verbor. obli. Bald. in leg. nam ita dicitur in fin. ff. de adopt. dicit, quod omnis citatus à iudice legitime comparens, est monitus à iudice, nec recedat illicitatus, L. questum, ff. de re iudi. & per Joan. And. in cap. si postquam, de elect. li. 6. in novella. Secus dicit, si non fuit legitime citatus, quia si non tenet expressa citatio, neque tenet tacita de non recedendo monitionem, vide etiam per Joan. de Plat. in leg. si quis decurio. C. de decurio. lib. 10. & in leg. 7. 3. partit.

(4) Señorío. Hoc dicit, quia istæ remisiones delinquentium, locum habent in iudicibus, qui subsunt alii superiori, non in aliis, qui non subsunt, Bald. in leg. 1. C. ubi de crimin. agi oportet. & fuit secundum eum ista opinio Hodofre. quæ approbata est de consuetudine, & idem dicit Bald. in leg. præf. provincia, 2. in fin. ff. de offi. pref. quod istis remissionibus hodie non utimur nisi in terris, quæ sunt sub uno Principi generali, non autem in terris, quæ non subalternantur regimini alicuius, & quod ita se habet generalis consuetudo, quæ servanda est, idem dicit Bald. in leg. executorem, col. 8. C. de execut. rei jud. quod istæ remisiones non sunt de consuetudine, nisi de locis, quæ sunt de eodem dominio: & in eodem Regno, vel præsidatu, sed de jure communi secundum eum in toto orbe fieri debent, quia unus est dominus temporalis, scilicet Cæsar.

(5) Recabdar. Innuat ista L. quod ista captura realis fieri possit per iudicem domicili, vel delicti, vel ubi alias cognoscitur iustè de accusatione, licet delinquentis reperitur in alio territorio Regni, sicut enim potest citari verbaliter, ut in leg. 5. tit. 2. lib. 3. ordin. reg. sic & realiter capiendum, ut hic, sed quidquid in hoc sit de jure in citatione verbali, ut tradit Oldrad. consilii. 88. incipit: tertio queritur, & Bart. in leg. 1. §. 1. ff. de requi. reis, & in extravi. ad reprimeendum in gloss. super parte, & per didum, col. 2. & in authent. de hered. & salci. §. hinc nobis, col. 2. Bald. in addi. ad Spec. tit. de comp. jud. ad. in citatione tamen reali reperitur expresse cautum, quod non fiat in alio territorio, capiendum personam, ut in dist. authent. ut nulli iudicium, §. si quis verò comprehensurum, & in authent. ab illa sumpta, C. de adult. aut. si verò criminis, unde intelligenda est ista L. quod talis captura non fiat manu iudicis de crimine cognoscens, sed litteras ejus fiat per iudicem ubi reus latitat, vel degit, quinimo ex ista littera potest dici probari hic quod in defensionem gloss. in dist. leg. si cui, §. cum sacrilegium, ff. de accu. inducit Saly. in dist. authent. si verò criminis, quod sine aliis quibus litteris iudicis de crimine cognoscens possit iudex loci, ubi degit, si velit, & debet hoc velle, & urbanitate remittere reum captum ad iudicem: ubi

deliquit, & sic quod præcedentibus dictis litteris tenetur ex necessitate, non precedentibus ex urbanitate verbum ergo hoc (puedan) quando non procedunt tales litteræ: stabit propriè juxta leg. non quidquid, ff. de iudi. si verò procedant tales litteræ, tale verbum est implendum: possint scilicet, & debent de necessitate, ut in d. authent. & nimirum, si tali casu verbum potest importet necessitatem, cum lex tendat ad punitionem delictorum, & purgandum provinciam malis hominibus, ut tradunt Bald. & Imol. in leg. gallus, in princ. ff. de libe. & postu. Ange. Aret. in tractat. malef. in parte hoc est quædam inquisitio, col. pen. versic. quid, si statuo, & hoc aperte deciditur, in leg. 1. tit. 29. ead. partit. quam vid.

(6) Aduzir. Vide quæ plenius dicam, in L. 1. tit. 29. ead. partit.

L E X XIX.

Acufator volens ab accusatione desistere potest cum licentia iudicis per abolitionem desistere in triginta dies, nisi in casibus in hac lege exceptis. Hoc dicit.

(1) Señaladas. Ortum habet à leg. 2. & à leg. fallaciter, C. de abolitio. & vide Angel. Aret. in tractat. maleficio, in parte neque non ad querelam, col. 19. cum sequentibus.

(2) La acusacion. Etiam si suam, vel suorum persequatur injuriam acufando cognatos, cum L. ista generaliter loquatur, facilius tamen docet iudex admittere abolitionem inter cognatos, quam inter extraneos, ut in leg. 2. & ibi Bald. C. de abolitio. & dicit Azo. eodem tit. in summa. quod licet alias semper sit illicitum propter pecuniam ab accusatione desistere, ut in leg. 2. tamen cum accusat cognatos, vel acufat prosequendo suam, vel suorum injuriam, licet per pecuniam desistat sibi permittitur, dummodo non accusaverat per fallaciam, quia quanto facilius admittitur, prosequendo suam, vel suorum injuriam, tanto magis est venia digna, & idem cum accusat cognatos ob retinendum amorem propinquorum, hoc etiam concedatur, & idem voluit gloss. in dist. leg. 2. Bald. tamen ibi limitat, & intelligit in criminibus, in quibus licitum est transgredere, vel pacisci, tunc enim tenet pax, & concordia reddita per pecuniam, quia redditur de propria injuria, non aliena. Angel. etiam ibi dicit, declarando illam leg. 2. quod licet acufatus de crimine prosequendo suam, vel suorum injuriam non possit petere abolitionem accusationis nisi profuerit ad eam per errorem, aut temeritatem, vel calorem iracundiæ, tamen si in accusatione deduxerat aliquem de prole suæ agnationis, vel cognationis: tunc etiam non concurrente aliquam dictarum causarum potest impetrare abolitionem, intelligendo tamen secundum eum, quando neque per pecuniam impetravit, nec in evidenti erat calumnia: & etiam quod acufatus consentiebat, vel saltem nullum-dammum passus erat, neque aliquam sustinerat injuriam, & sic vult Angel. quod neque liceat data pecunia, hoc casu: sed tu tene didum gloss. & Azo. neque videtur vera limitatio, & restrictio Bal. ut procedat in criminibus, in quibus licitum est transgredere, nam secundum Azo. ubi supra, posse, vel non posse transigi, respectu acufati dicitur, non respectu acufatoris.

Hæc leco 19. cum 26. h. tit. et etiam 5. et 7. lib. 3. Fori tit. 20. et leco 22.

Itali sic invec. Necq. per Saly. Duennas in. leg. 27. requi.

Xerxes in incip. tionem in acufationibus ad pgnam talio in, hodie per contrarium. vrum vidimus. Arreccar esse, quia in acufationibus non.

si incipitio. vide Olamy in concordat. lib. 2. n. 26.

hæc dicere po. Sed quod lege. parit non lo.

quimus de. incipitio. sed de pgnal.

Salonni tan. tum, et sic. vtrare conse.

tionem legum. harum: lege. vero Saly. et. Fori in my.

contrarium pro. bet. n. habe. re vrm legu. vide Olamm. loco citato.

el Juez le otorgue (3) poderio de desampararla. La primera es, quando el Judgador sabe ciertamente, que el acusador se movió maliciosamente a fazer la acusacion, e que non era verdad aquello sobre que la fizo. La segunda es, quando el acusado es metido en carcel, o en otra prision, do ha recibido algun tormento, o defonrra. Ca estonce non podria el acusador desamparar la acusacion, sin otorgamiento del acusado. Pero si defonrra ninguna non ouiesse recebido, bien podria el acusador desamparar la acusacion, con otorgamiento del Juez, fasta treynta dias. (4) Fuera ende, si los testigos que aduxeren para prouar el fecho, fueren atormentados (5) para saber la verdad dellos: ca estonce non lo podrian fazer, maguer el acusado, & el Juez lo otorgassen. La tercera es, (6) si la acusacion fuessse fecha contra alguno sobre traycion, que raxiessse al Rey, o al Reyno. La quarta, quando la acusacion es fecha contra algund Cavallero, que fuessse puesto por mandado del Rey para guarda en Frontera, o en algun Castillo, o en camino, o en otro lugar; & se tirasse ende sin su mandado, desamparandolo. La quinta es, si la acusacion es fecha sobre algun falsedad. (7) La sexta es, assi como si fuessse fecha sobre auer que fuessse furtado, o robado, al Rey, o algun lugar religioso, o santo. Ca, en qualquier destas cosas, tenuto es el acusador de seguir, e de prouar, la acusacion que fizo; e si le desamparare, deue recibir la pena que deua auer el acusado; (8) si le prouassen el yerro de que le acusauan. Mas en todos los otros yerro de que

fuessse fecha la acusacion ante del Judgador, puedela desamparar el que la fizo, fasta treynta dias con otorgamiento del Judgador, sin pena: e el Juez lo deue otorgar, quando entendiere que el acusador non la desampara engañosamente, mas porque dize que la fizo por yerro: e si de otra guisa la desamparasse, deue el acusador auer la pena que diximos en la tercera ley (9) ante desta; fueras ende, si fuessse de aquellas personas que diximos en las leyes deste Titulo, (10) que non deuen auer pena, maguer non prouen lo que dizen en sus acusaciones.

LEY XX.

Como non cae en pena aquel que acusasse a otro, que falsasse la moneda del Rey, maguer non lo prouasse.

Acusando un ome a otro, diciendo que auia falsado moneda del Rey, maguer non lo pudiesse prouar, (1) dezimos que non deue auer pena por ende. E esto mandamos, porque los omes, por miedo de pena, non dexen de acufar de tal yerro como este. Ca es cosa de que podria acaser daño a todos. E por ende tenemos por bien, que cada vno del Pueblo (2) pueda acufar a tales falsarios, sin miedo de pena, porque non puedan ser encubiertos en ningun lugar.

LEY

accusatoris: in quo semper est illicitum propter pecuniam defestere: nisi in duobus casibus, scilicet cum accusaberit cognatos suos, vel accusaverit prosequendo suam, vel suorum injuriam.

(3) *Otorgue.* Debet enim prestari abolitio cum causae cognitione, ut in *dist. leg. fallaciter*, & L. 1. §. *abolitio*, ff. *ad Turpil.* in qua causae cognitione debent versari, quae sequuntur, & alias non tenet, & adde gloss. in *cap. 1. de collu. derog.*

(4) *Treynta dias.* Qui currunt a die litis contestatae, ut probatur in *dist. leg. fallaciter*, quia ante litem contestatam: ut tradit ibi Bald. reus non traditur custodiendus, ut in *leg. 1. circa finem*, C. *de exhib. reis*, intelligendo de custodia, quae fit in processu, & ordinario iudicio, non de illa, quae fieret ex officio: & quid si accusator vellet desistere ante litem contestatam, vide per Bart. in *leg. quastum*, ff. *ad Turpil.* & quae dixi supra eod. L. 17. & per Bal. in *leg. 1. col. 8. versic. sed quid si accusator*, C. *qui accusa. non poss.* & nota, quod si processus esset publicus, tunc non haberet locum abolitio, sed omnino debet venire ad disinitivam per rationem, L. *de qua re*, ff. *de iudi.* secundum Bald. in *dist. leg. fallaciter*.

(5) *Atormentados.* Non ergo sufficeret, si testes essent sine tortura ex nimia ad excludendam abolitionem, ut & notat Bald. in *dist. leg. fallaciter*: exigitur ergo quod sint totti, ut hic, & ibi, & tunc in eorum injuriam, & praedictum non tenet concordia partium: eis tamen consentientibus, an possit fieri? Et videtur, quod, ex quo lex jubet procedi per iudicem in examinatione, & punitione criminis, ut in *dist. leg. fallaciter*, contrarium tamen vult Ang. Atet. in *trahat.*

malefic. in parte, neque non ad querelam, col. 23.

(6) *La tercera es.* Vide istos calus in *dist. leg. fallaciter* cum glossa ibi.

(7) *Falsedad.* Adde L. *pen. ff. ad Turpil.* & gloss. in *dist. leg. fallaciter*.

(8) *El acusado.* Non ergo tunc habet locum poena Turpilliani, ex quo sunt crimina, in quibus non conceditur abolitio: sed poena talionis; ut in *leg. fin. C. eod.*

(9) *Tercera ley.* Scilicet, in quinque libris auri, & infamiae: & si cum desinitia sine abolitione, concurreret etiam calumnia in accusante, videtur etiam puniendos, ut calumniator, L. 1. in *princ.* & in §. *fin. ff. ad Turpil.*

(10) *En las leyes deste titulo.* Vide in *leg. 1.* & ibi dixi, & in *leg. 6.* & *leg. proxima*, cum sequentibus duabus, & L. 26.

LEY XX.

Accusator de falsa moneta non probans, non punitur. Hoc dicit.

(1) *Non lo pudiesse prouar.* Et sic a praesumpta calumnia excusatur, eo quod non probat non ab evidenti, ut supra eod. in *leg. 6.* & *leg. 2. C. qui accus. non poss.* & tenet Alber. C. *de falsa moneta* in *leg. 1.* de qua ista sumpra est, ubi enim constat de calumnia, nullus color calumniante excusat, unde neque fama, neque implena probatio, neque praesumptio, quia omnia haec veritati succumbunt L. *fin. C. si pig. conven.* & L. *fin. ff. de probat.* Angel. in *leg. fallaciter*, C. *de calum.* per text. ibi.

(2) *Del pueblo.* Adde L. *pen. C. de fals. monet.*

de xxii. Mas si el fazedor
Vela dixerit. la. n. 21. pag.
162.

LEY XXI.

Como, aquel que haze Acusacion de los que ouiesen muerto a aquel que lo establesejo por heredero, non cae en pena, maguer non pueda prouar la Acusacion que haze.

Quexandose alguno, diciendo que fulano (1) le diera a comer, o a beuer, yeruas, o le diera heridas por que murio, quier lo diga en su testamento, o de otra manera paladinamente ante testigos; si aquel que es establecido por heredero de aquel que fizo tal querrela, quisiesse acufar a aquel que el finado nombro, que se trabajara de su muerte, poderlo y a fazer, maguer que fuessse extraño. E si por auentura, non pudiesse prouar la muerte, non le deuen por ende dar pena ninguna.

LEY XXI.

Si testator in testamento, vel extra dixit aliquem eum occidisse: & haeres etiam extraneus accuset nominatum per testatorem: licet non probet, excusatur a praesumpta calumnia, sed si extraneus haeres accuset non nominatum ab occiso, & non probat, punitur similitudine supplicii. Hoc dicit.

(1) *Fulan ome.* Concordat cum *leg. mater*, C. *de calum.* & L. *qui cum maior*, §. *fin. ff. de bon. liberto*, & tenentur istam leg. partitatum, quae optime declarat dictas LL. juris communis.

(2) *Pariente.* Cognatus ergo excusabitur: & nota bene, quia istudius loquebantur dictae LL. juris communis, ut habetur in *dist. leg. mater*, & L. *calumnia*, C. *de calumniato*, & *dist. L. qui cum maior*, §. *fin.* loquentes de matre, vel patre, vel filio: & sic Azo. in *dist. leg. mater*, & gloss. in *leg. atibetas*, §. *calumniator*, ff. *de bis qui nor. infam.* dicebant hoc esse propter nimiam personarum propinquitatem: sed cum sit gratia exempli dictum: idem erit in aliis cognatis moventibus, se ad accusandum ex nimia consanguinitate, seu propinquitate: & semper intellige, quod in casibus, in quibus excusatur, intelligitur a praesumpta, non ab evidenti calumnia, ut dixi supra, L. *proxima*.

LEY XXII.

Potest accusatus ante sententiam de crimine mortis, aut membri mutilatione, transigere: quia licitum est cuiquam pro pecunia sanguinem redimere, & per hoc liberatur a poena corporali, nisi sit adulterium: licet possit vir absque pecunia carere: in ceteris autem criminibus transigens habetur pro confesso, & punitur de maleficio, nisi sit de falsitate accusatus, qui non damnatur, nisi aliis probetur: sed si accusatus sic transigens, probet se infestem fuisse, vel fecisse ad vexationem redimendam: non habetur pro confesso, imo ei petenti intra annum, restituitur accusator, quod recepit quadruplum, postea vero simplum, & licet reus possit transigere: accusator tamen puniatur, ut supra eod. tit. L. 17. Hoc dicit.

(1) *Acusados.* An ergo requiratur, ut dispositio hujus leg. habeat locum (quatenus disponit, quod per transactionem super crimine ingente poenam sanguinis liberetur accusatus a poena corporali, prout latius infra dicitur) ut de factis quibus sit accusatus, vel sufficeret timor accusationis sine? Videtur, quod sufficit talis timor, ex his, quae habentur, & notantur in *leg. 2. C. de transact.* ubi timor futurae litis idem operatur quod ipsa lis si de praesenti esset, est enim in potentia propinqua, & habetur proinde ac si iam esset ut tradunt ibi Decius, & Jaf. qui hoc comprobant per aliqua, quae ibi tradunt, quos vide, & quia militat

Mas si el fazedor del testamento non nombraste a aquel que se trabajara de su muerte, si el heredero non fuessse pariente (2) del finado, e quisiesse acufar alguno de muerte del que lo fiziera su heredero, poderlo y a fazer; mas si non lo pudiesse prouar, caeria en la pena que caeria el acusado, si le fuessse prouada la muerte sobre que lo acufado.

LEY XXII.

Como, aquel que es acusado, puede fazer auenencia con su contendor, sobre pleyto de la Acusacion.

Acaesce algunas vegadas, que algunos omes son acufados (1) de tales yerro, (2) que si les fuessen prouados, que recibirian (3) pena

eadem ratio, ut quis possit sanguinem suum redimere, & paria sunt aliquid timere de praesenti, vel verisimiliter in futuro, ut notat Abb. in *nota. quest. in cap. peruenit*, de *arbit. versic. & ex hoc*, & gloss. 2. nota. & idem videtur dicendum, si procederet iudex per viam inquisitionis, quia talis inquisitio succedit in locum accusationis, & sapit ejus naturam, ut tradit Bar. in *leg. infamem*, ff. *de pub. jud.* Bald. in *leg. reos in fin.* C. *de accusa*, & iudex inquirens tenet locum partis, Bald. in *leg. parentis*, C. *de testibus*.

(2) *Terro.* Ex hoc verbo cum sequentibus patet dispositionem hujus leg. permittentis transactionem in criminibus ingentibus poenam sanguinis procedere, siue crimen sit publicum, siue privatum, ex quo talis poena veniat imponenda, sunt enim privata crimina, quae sanguinis poenam ingerunt, ut in *leg. fin. ff. de priv. deli. L. in injuriarum*, ff. *de injur.* & *instituta* eo. §. *in summa*, vel si per statum pro furto imponeretur poena mortis, vel mutilationis membri, attenditur namque qualitas poene, non titulus criminis, L. *quod ad statutum*, ff. *de poenis*.

(3) *Que recibirian.* Quid si accusator accusavit de crimine, quod de sui natura non ingerit poenam sanguinis, petit tamen in accusatione imponi poenam sanguinis, an tunc erit licita transactio? Alberic. in *leg. transigere*, C. *de transact.* de qua L. ista sumpta est, col. 3. versic. *item queritur*, tenet quod sic post Oldradum, & sic quod magis inspicitur, quod petitur, quam quod debetur, L. *cum quadam puella*, §. *fin. ff. de jur. ema. jud. L. quod libellum*, C. *de fid. instrum.* & *jur. bas. ff. lib. 10.* iuste enim timet accusatus, cum iudices quandoque poenas excedunt cum multis grauitibus opus sit exemplo, L. *aut facta*, §. *pen. ff. de poenis*, & aliquando etiam de facto tamen, & sine iusta causa per imperitiam, vel scivitiam: mihi tamen videtur dicendum tunc hoc procedere, quando verisimiliter ex iusta causa iudex posset infligere poenam mortis, vel truncationis membri, non si de facto posset, facit L. *ampliore in fine*, C. *de appellat.* & quia illas esset in voluntate accusatoris, quod transactio liceret, vel ne, quod esset absurdum, debet ergo inspicere, quod jus disponit poenam sanguinis, vel aliam imponendo, non quod accusator in libello petat, & a de iure communi esset poena sanguinis, & per statum esset pecuniaria, tunc non liceret transigere, quia magis ex poena impositione a statuto praesertim, quam ex criminis natura disjuncti debet crimen, secundum Gaud. in *trah. maleficio*, sub rubrica *de transactio. super maleficio*, versic. *queritur*, Guido de Suza, Alber. & ceteri Doctores, communiter in *dist. leg. transigere*, & factis probatur hic, cum dicit: *recibirian*, si enim recipere non possent, non teneret transactio.

Hic Leo
lib. 8. 22. que tran
Recop.
ratione facta
v. acusatore
ab auentione
Remouere, in
quibudam cau
sibus rem non
puniendum pe
na corporali
disponit coram
gros per d.
lo. m. 22. lib.
6. Rec. qua
Caveat quod
si alias ratio
ne delicti ex
imponenda po
ena corporali
nihilominus
possit ei poena
trexremij tran
sacione facta
vide Olamy
in Concord. ha
Ab. n. 37.
Marhen de
re criminali
Commov. 27. n.
2.
Non videtur
Correcta haq
das sempiternam
legi 6. quid.
m. 24. sed mi
hi in deo, quod sic.

verro fuisse de adulterio. (12) Ca, en tal ca-

so como este, non puede ser fecha auencia por

regula permissiva: sed LL. que disponunt de aliis effectibus, non excluduntur sub ista permissione: quia aliud est permittere, aliud est robur transactioni dare: nam si lex, ista daret robur, sequeretur quod transactio esset totaliter extinctiva pœnæ delicti, ut ff. de injur. l. sed si unius, §. si ante iudicem, ff. ad Silla. l. Divus, quod non dicit hec lex neque aliqua alia: aliud est ergo quæ- rere de permissione, & prohibitione: & de istis loquitur lex nostra: aliud est quæ- rere de valentia, & robore: & de istis non loquitur hic text. hæc sunt verba Bald. cum ergo, lex ista paritarum non solum disponat permittendo transactionem in talibus criminibus: verum etiam det robur transactioni, eo respectu, ut reus à pœna corporali liberetur: ut hic babes cum dicit (vala, &c.) inferitur clare, quod lex ista addidit in hoc ad dispositionem, dict. leg. transigere, & habemus Bal. glossantem istam, l. volentem, ut tali casu, neque ex prima, neque ex alia instantia imponi jam possit pœna corporalis, & quod respectu omnium talis pœna sit extincta ex robore transactionis: consideravit enim hic legislator, id quod solum est transactionis nomine ad- verfariorum succedere loco pœnæ que erat imponenda, l. si cum, §. qui injuriam, ff. si quis cautio. facta. l. si donante res, §. 1. ff. de dona. inter vir. & uxor. Bene conferunt ad hoc quæ tradit Paris de Puteo in suo tra- ctatu syndacatus, fol. 41. col. 2. vers. an facta compositione, ubi quærit an facta compositione per iustitiam de volun- tate partis, delinquens possit iterum accusari, & eodem fol. col. 1. vers. an si compositio, ubi quærit an si compositio fiat cum illis, cum quibus licitum est, & modo permissio excludatur alii volentes delinquentem, qui composuit iterum accusare de dicto crimine, pro quo fuit compositus? Videtur ibi per eum dicentem, quod si compositio facta fit de voluntate offensis, seu partis ad quem vindicta principaliter pertinet: quod excludantur alii in criminibus, in quibus licita est transactio, & facit bonus text. in l. si quis dicit, ff. de manumissio. ibi nisi dominus, &c. neque mihi placet intellectus illorum, qui dicunt istam leg. paritarum nihil addere ad l. transigere, & quod intelligi debeat, quod transactio valeat, ut non videatur convictus de crimine reus transigens, non enim necesse erat ad hunc effectum, aliquid dice- re de valore transactionis, sufficiebat, ut Bal. dicit, ip- sa sola permissio transigendi, nam verbum illud (potende) debet intelligi quasi dicat, talem effectum operatur, d. transactio, ut inde ex ejus, scilicet, robore pœna cor- poralis reo non imponatur de crimine, istam tamen con- clusionem sic ex ista, leg. elicitam, limitarem, & in- telligerem, quando transactio facta fuit ab eo, vel ab eis quibus principaliter spectabat vindicta, prout dixi superius in gloss. super parte (con sui adversarios) vel si alius accusavit, & transigat, quod ipse offensus sciverit processum, & transactionem, & tacuerit: nam si igno- rasset admitteretur ad accusandum, & reus transactione non esset liberatus à pœna corporali, l. si cui, §. bis- dem, ff. de accusa. l. 12. supra eod. & idem effectus, & si sciverit de processu, & transactione probaret tamen in- tervenisse collusionem, ut in l. prævaricationis, ff. de præva. l. intra quatuor, ff. de diver. & tempo. prescri- cap. 1. & fin. de coll. deteg. l. 20. tit. 22. 3. part. & vult Paris de Puteo, ubi lupro, item, & limitarem, & intelligerem.

Secundo, quando transactio esset ita modica emenda- tione data, quod potius videretur pactum gratuitum, quam transactio: ut dixi supra in gloss. (pechandoles algo) tunc enim potius dicitur donatio, quam transactio ex his quæ tradit Bart. in l. 1. §. non ulque adeo, ff. si quis à parente sue man. Bal. in l. si unquam, C. de revo. dona. & quæ dixi in l. 8. tit. 4. in gloss. super verbo disse, 3. part. Item, & tertio limitarem nisi crimem, super quo

transigeretur esset valde enorme, & qualificatum, ita quod citra pœnam corporis nulla alia pœna satisfacere- ret reipublicæ, nam tunc non obstante transactione, imponeretur pœna corporalis, moveor tam ex dictis Inno. in cap. 1. de constit. ubi Felin. col. 15. & 16. multa congerit, quod iudici liceat transgredi, LL. propter casum terribilem, seu propter enormitatem delicti, & ex his quæ tradit Abb. in cap. at si Clerici, in princ. col. 7. de jud. quod cap. cum non ab homine de jud. dum homicidæ tantum imponit pœnam dispositionis, & non de- gradationis, & traditionis curiæ seculari, intelligatur, & restringatur in homicidio non qualificato, ita quod non transeat in aliam speciem criminis gravio- rem, puta parricidium, assassinamentum, homicidium sacerdotis, pro- ditorie cum spoliatione bonorum, vel si ordinavit pro- dere patriam, vel interfecit dolose patrem, vel matrem, facit etiam, l. fallaciter, C. de abolitio. in fine. & l. fin. C. ne sancti Baptis. iteretur, ubi prohibetur abolitio accusacionis in casu patriæ oppugnatæ, & aliis casibus excep- tis, de quibus ibi, facit etiam ista leg. in exceptio- ne, quam ponit de adulterio, sicut, & posuit, l. transigere, ubi aliqui Doctores, extendunt ad raptum, ex quo infert ibi Cynus post Hug. de la Fon. quod sicut prohi- bitio ibi de adulterio extendebatur ad raptum, ut su- per eo tanquam simili, vel graviori non possit transigi, ita à majoritate rationis, non possit transigi super crimine læsæ majestatis, vel hæresis, vel similibus, & ver- ba Cini refert simpliciter Anton. in cap. 1. de coll. de- te. & etiam Joann. de Anania, col. 11. ubi hoc videtur sequi inducens quod casus excepti à regula possunt ex- tendi, ubi hoc eadem ratio, l. ob es. cum ibi nota, per gloss. & Bart. C. de præd. mino. l. illud, C. de sacro- sancti. Eccles. cap. ad audientiam, de Clericis non residen- licet Alex. in dist. leg. transigere, col. 4. vers. item inferre- bat, Cynus vult contrarium motus, quia secundum mag- nis communem opinionem, exceptio ibi posita de adul- terio, non extenditur ad raptum. Item quia talis excep- tio de adulterio, debet firmare regulam in casibus non exceptis ut notatur, in l. in bis, ff. de legi. & quia, ratio assignata in adulterio, non militat in istis casibus: mihi tamen quicquid sit in raptu mulieris, mag- nis placet extensio Cyni. Anton. & Joann. de Ana. sal- tem attentis terminis hujus, leg. paritarum, quia alias maleficia enormia, & qualificata remaneret impunita, & exinde multa mala sequerentur, & ita audio practi- cari istam leg. in istis regionis, quod data tali enormitate, & atrocitate delicti, de transactione non curatur, quoad liberationem pœnæ corporalis.

(12) De adulterio: Concord. cum dist. leg. transigere, & cum l. de crimine, C. de adult. & assignatur ratio per Doctores, propter frequentiam, & enormitatem cri- minis adulterii, & propter honorem matrimonii, cui l. multum favet, l. super statu, C. de questio. ut tradit Salyc. in dist. leg. transigere, in 6. oppo. dicens, quod ratio est impudicitia per quam inducitur sanguinis pertur- batio, & ex istis rationibus Doct. in dist. leg. transigere arguunt, an idem sit dicendum in raptu virginis, vel viduæ, post gloss. ibi, quæ allegat. l. pen. C. ex qui- bus caus. str. præm. lib. accip. & magis communis opi- nio est secundum Alex. & Jalo. quod non extendatur ista prohibitio de adulterio ad raptum, vid. quæ dixi supra gloss. prox. in fine, nam taliter posse esse raptum enor- mis, & qualificatus, ut procederet alia opinio, de qua per gloss. & Jac. de Aren. & Hug. de la Fo. & Cyn. in dist. leg. transigere, ut si esset raptus maritalis, ut dicit Bald. in l. 1. C. de rap. virg. 2. notab. & quod hic prohi- betur transigi super adulterio, intelligi in adulterio vero, scilicet in præsumpto, juxta dispositionem auct. si quis ea, C. de adult. quando præmissa trina profectione, re- peritur quis alloqui mulierem, secundum Jac. de Bello vi.

por dineros; mas bien le puede quitar de la acusacion el marido (13) si quisiere, non reci- biendo precio ninguno por ello. Pero si la a- cusacion fuesse hecha sobre yerro alguno, (14) que fuesse de tal natura, en que non mereciesse muerte, nin perdimento de miembro, mas pena de pecho, o de desterramiento, si se au- niere el aculado con el aculado, pechandole algo, (15) segun que sobredicho es; por ra- zon de tal auencia como esta dezimos, que se da por fazedor del yerro, (16) por razon de la auencia, e que lo puede condenar (17) el Judgador, a la pena que mandan las leyes, sobre tal yerro como aquel de que el era acu- fado; fueras ende, si la acusacion fuesse hecha sobre yerro de falsedad. (18) Ca estonce non se daria por fechor del yerro, por razon de Partida VII.

vis. in corpore unde illa aubent. sumitur, & secundum Bal. Ang. & Saly. Alex. & Jalo. in dist. leg. transigere, Ang. in l. si maritus, §. si negaverit, ff. de adulter.

(13) El marido. Quod in accusatione adulterii possit fieri remissio per pactum gratuitum, tenet Azo. C. de transact. in summa, col. 2. vers. in criminalibus, & Go- ffre. in summa eo. tit. qui traxit ab ipso Azo. ut, & re- fert Alberic. in dist. leg. transigere, col. 2. alleg. l. in fisci causa, ff. de jure fisci, & dist. leg. qui caru, §. fin. ff. ad l. Jul. de vi pub. & pro hoc inducit Alberic. quod multa gratis sunt licita, quæ non licent accepit pecunia. Osofredus tamen relatus ab Alberico tenuit oppositum ex generalitate illius, l. transigere, & idem tenet ibi Albericus qui allegat pro ista opinione, dist. leg. de crimine, C. de adult. & refert idem tenuisse Azo. sibi con- trarium in brocardis de remissionibus, & arbitriis, 1. rubricella, Bart. in consil. 175. incipienti, Domine potes- tas Roche. tenet, quod licet super crimine adulterii non possit transigi ad finem impediendi iudicem, quo minus possit prosequi processum inchoatum per accu- sationem transigentem: tamen bene possit fieri pax gra- tuita super crimine adulterii, quia unicuique licet suum reuorem, & injuriam remittere, & loquitur Bart. tam respectu adulteri, quam adulteræ, & quomodocumque ex dictis modis habeatur ista littera, istud credo esse verum, tam in adultero, quam in adultera, maxime stante hodie, l. 80. in ordin. Tauri, ex qua resultat, quod si parcat maritus uni ex eis, similiter videtur, & parcere alteri facit, l. adulter. §. fin. ff. de adulter.

(14) Sobre yerro alguno. Intellige si sit publicum crimen siue privatum: si criminaliter agatur secundum gloss. Bart. & communiter Docto. in dist. leg. transigere, & clare decidit ista l. ut patet in sequentibus ver- bis, quid tamen si delictum fuit in omitendo, vide gloss. in leg. 2. ff. ad Silla. & Bald. in leg. juris gentium, §. sed si paciscar, ff. de pact. Alex. & Jalo. in dist. leg. transigere.

(15) Pechandole algo. Si ergo gratis paciscantur in criminibus non ingentibus pœnam sanguinis, velle videtur ista lex, quod valeat gratuitum pactum. Sed tenet contrarium, quia solum est differentia inter pactum, & transactionem factam in casibus prohibitis, quia reus transigens, videtur confiteri delictum, & per hoc efficitur infamis, l. in fisci, ff. de jure fisci, & l. fin. ff. de præva. l. infra ista leg. & l. arbitrat, §. fin. ff. de bis qui not. infra. sed gratis paciscens non l. furti §. passus, ff. de infra, quoad alios tamen effectus non transigens pactum, & transactio, nam utrobique militat ratio, quod non valeant, quia verus interest reipublicæ, ne delicta remaneant impunita, l. juris gen- tium, §. si paciscar, ff. de pact. & ita magis commu-

la auencia: nin lo podrian condenar a la pena, si non le fuesse prouado. Pero si este que fizo la auencia pechando a su contendor, lo fizo sabiendo que era sin culpa; (19) e por tol- lerle de enxeco (20) de seguir el pleyto, to- uo por bien de pecharle algo; si esto pudiere prouar, non deve recibir ninguna pena, nin lo deuen condenar por fechor del yerro; ante dezimos, que deve pechar el aculado (21) aque- llo que recibio del, a quatro doblo, si gelo demanda fasta vn año, e si despues del año gelo demandare, devele pechar otro tanto, quan- to fue aquello que recibio del; como quier que el que es aculado, puede fazer auencia sin pena sobre la acusacion, asi como de suso diximos. Pero el aculado que la fizo, cae en la pena (22) que es puesta en la quinta ley an- D 2 te

niter tenent Docto. ut tradit Alex. quem videas in d. leg. transigere, col. pen.

(16) Por fazedor del yerro. Adde dist. leg. in fisci cau- si, ff. de jure fisci, & l. quoniam, ff. de bis qui not. infra, & l. fin. ff. de præva. ubi, & quod habetur per convic- to, & l. ejus qui delatorem, ff. de jure fisci, & licet transactio facta fuerit extra iudicium, facta tamen con- fessio, quæ resultat ex illa, habet vim confessionis factæ in iudicio: ut sufficit ad condemnationem ut sub- dit ista l. & probatur in dist. leg. ejus qui delatorem, tradit Paul. de Castro, in dist. leg. transigere, col. pen. est autem dare cautelam, per quam reus sic transigens non habeatur pro confessio, & convicto, quod reus, scilicet, expressè protestetur, quod facit transactio- nem cum accusatore, non ex eo, quod crimen sit verum, vel quod crimen confiteatur, sed ut evitet dispendia litis, argum. l. minoribus, ff. de mino. & fa- cit cap. dilectus filius, cum ibi notatis de simo. & hæc fuit Tancredi de Corneto in sua compendiosa, quem referunt Alexand. & Jalo. in dist. leg. transigere, col. fin. Alberic. etiam ibi, col. 4. dat aliam cautelam ad tollendum omne periculum, quod instrumentum transactionis non fiat ad accusatoris, & accusati postulationem, nec eis præsentibus: sed postulationem tabellionis, recipientis nomine, & vice consuetumque cuius interest: vel ejus qui diceretur, vel reperiretur tale malefictum commi- sisse, qui ad hoc allegat Gandin. in dicto suo tractat. & tit. vers. pone inculpatum, & vide per Bart. Cepo. cau- tela 240.

(17) Condenar. Ex eodem processu, & instantia, ut in leg. 2. C. de abolitio.

(18) Falsedad. Rationem specialitatis ponit Alber. de Gand. in dist. tract. & tit. col. 1. quia sicut homo per effusionem sanguinis anichillatur, sic qui vitium falsita- tis incurrit, ad nihilum inter homines recidit, quia postea dicitur homo sine fide, i. sine conscientia, & omne quod non est ex fide peccatum est. Peccatum autem est nihil, ut in Evangelio Joan. & sic nimirum, ne permittatur transactio. Cinius etiam post Hug. de la Font. redit aliam in dist. leg. transigere, ad idem ten- dentem: vide ibi per eum, & Albericum.

(19) Sin culpa. Adde l. servi, C. de adulte. & l. si ab eo, ff. de calum. gloss. in leg. fin. ff. de præva.

(20) Del enxeco. I. à vexatione, adde cap. dilectus filius, & ibi gloss. & Docto. de simo. & gloss. in cap. nullus, in fin. 1. quest. 1. & in cap. questum, 1. quest. 3. & gloss. & Abb. in cap. cum pridem de pactis.

(21) Pechar al aculado. Adde l. 1. in princ. ff. de calum. & gloss. in dist. leg. servi ob violatum, C. de adult. Bald. in leg. 2. C. de abolitio. & licet accusatus repetat, pax remanet firma, l. quamvis, C. ad Turpil.

(22) Caes en la pena. Adde l. ab accusatione, ff. ad Tur-